

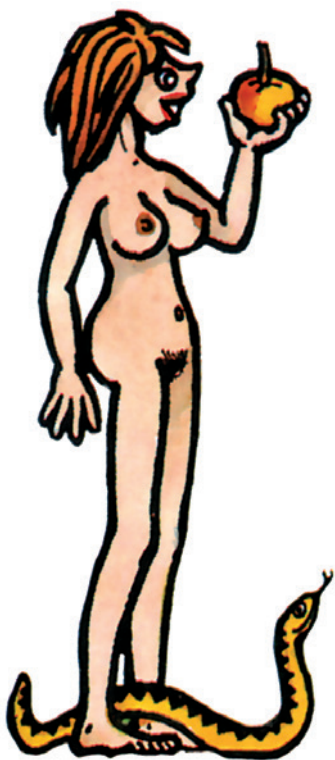
Nepraktův atlas sexu

Jiří Winter - Neprakta
Radim Uzel

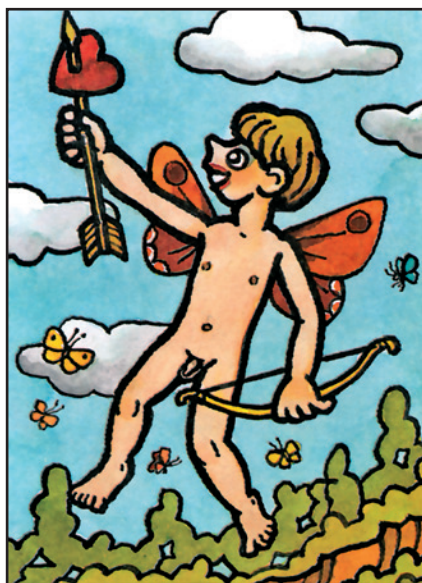
NEPRAKTŮV
ATLAS SEXU

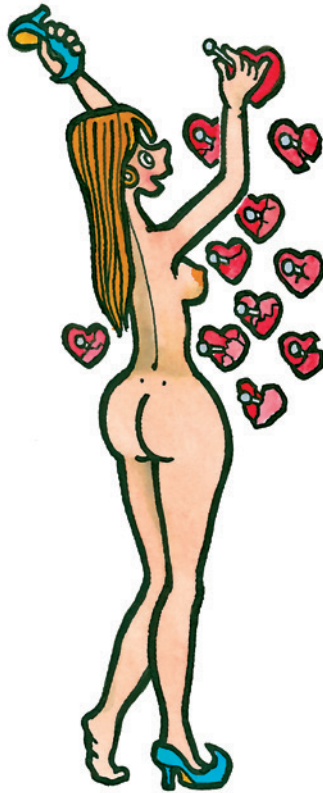
NAKLADATELSTVÍ EPOCHA

Jiří Winter - Neprakta, Radim Uzel

NEPRAKTŮV ATLAS SEXU

Copyright © Radim Uzel, 2006, 2020

Illustrations © Jiří Winter – Neprakta – heirs, 2006, 2020

Cover © Josef Kroupa, 2006, 2020

Czech Edition © Nakladatelství Epoque, Praha 2006, 2020

978-80-7557-958-4

ÚVODEM

Připadlo mi to jako malý zázrak, když jsem před dvaceti lety dostal od nakladatele nabídku, že mou první knihu bude ilustrovat Neprakta. Byl jsem skutečně něco jako spisovatelský zelenáč a Mistr byl už tenkrát žijícím klasikem. Ta knížka se jmenovala Ženské otazníky a rodila se v prudkých porodních bolestech sice už doznívající, ale stále ještě kolem sebe dostatečnou silou kopající cenzury. Klasikům však bývá prominuto více než zelenáčům, takže už na titulní straně té růžové knížky mohla být zobrazena dívka s obnaženými řadry, kterak si prohlíží náhrdelník v podobě otazníku. Ten obrázek je z celé knížky nejlepší a hned potom následují další, vždycky v záhlaví každé z deseti kapitol. Podařil se i nesmělý mladík kupující kondomy a také dívka před dveřmi interrupční komise. Naštěstí už dnešní dívky tento inkviziční orgán znají jenom z vyprávění.

Nevěřil bych, kdyby mi tenkrát někdo řekl, že budu jednou psát celou knihu textů k Nepraktovým sexuálním obrázkům. Je to skoro neuvěřitelné, že před těmi dvaceti lety jsem nesměl napsat, že onanie není škodlivá a že homosexualita není nemoc. Souložit se smělo jenom tváří v tvář a za většinu obrázků a textů, které najdete v této knize, bychom šli společně s Mistrem Nepraktou za mříže možná skoro na doživotí.

Už před těmi dvaceti lety mi pan Winter – Neprakta téměř spiklenecky ukazoval některá svá sexuální díla, v té době ovšem nepublikovatelná. Potom v roce 1994 jsme spolu vydali „Nepraktův atlas sexu“. Nebyl to ve skutečnosti žádný atlas, ale útlá knížečka, která byla jakýmsi bezplatným bonusem k výchovné kazetě „Láska je láska“. Obě šlo tenkrát na dračku. Kazeta mezitím zastarala, ale brožurka se dnes rozrostla v opravdovou knihu. Obrázků přibylo a texty jsem ještě trochu vylepšil. Tak si to pěkně užijte!

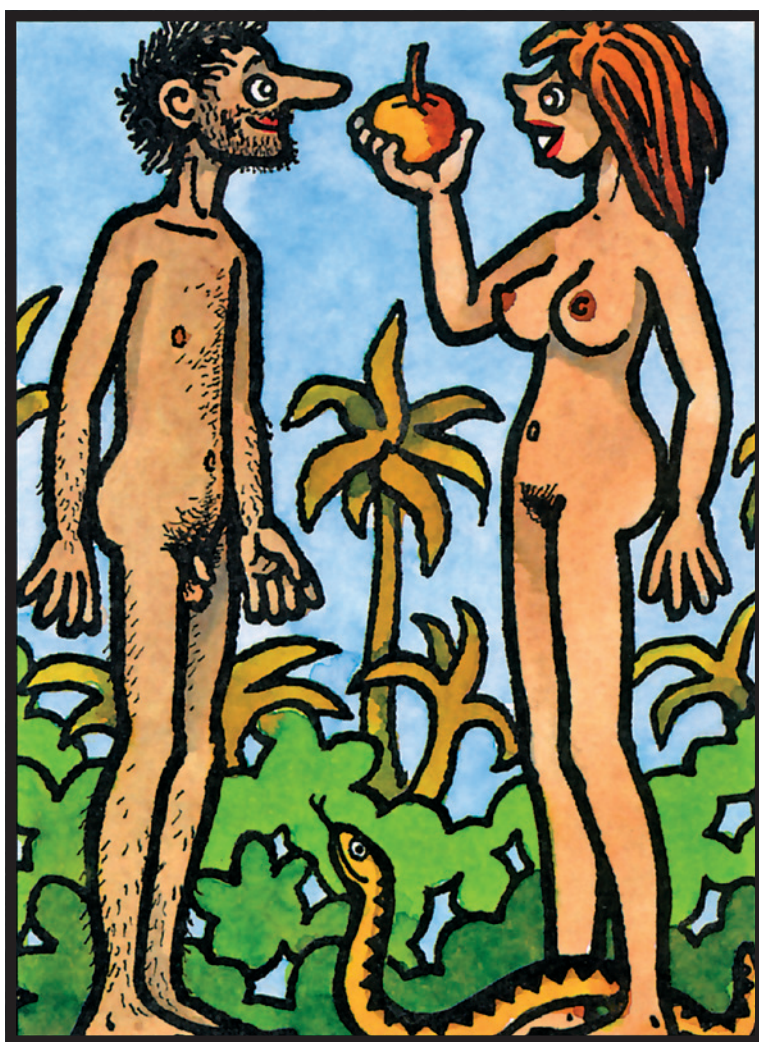
Radim Uzel

I.

SEX A TROCHA HISTORIE

VYHNÁNÍ Z RÁJE - PRVOTNÍ HŘÍCH

Stačil jenom jediný pohled na zakázané jablko a za chvilku už Adam s Evou potřebovali každý svůj fíkový list – tuto první rajskou garderobu. Všechno to prý ovšem spískal ten zlovolný svůdce a našeptávač – had. Právem si to zákeřný plaz odskákal. Hospodin mu řekl, že bude zlořečený mezi hovady a za trest se bude plazit po břiše a žrát prach. Že by měl ten had předtím nohy? A ani prokletému stvoření nestačí přece k obživě prach! Proti nevzhlednému hadovi je ovšem

Eva štabajzna. Když se na ni podíváte, tak vzhledem k tomu, že byla zhotovena z Adamova žebra, je to vrcholné mistrovské dílo. Nic jí to však není platné, ona to byla, kdo byl obelstěn hadem. Podala chudákovi Adamovi jablko a bylo zle. Jeden biblický výklad také tvrdí, že to „ochutnání jablka ze stromu poznání“ byla vlastně soulož, ke které Eva Adama svedla. Takže dotyčná pramáti lidstva může vlastně i za celý dědičný hřích a není divu, že jak židovství, tak i křesťanství považuje ženu za bytost hříšnou a tím vlastně taky méněcennou. Důstojným pokračovatelem této myšlenky je pak Arthur Schopenhauer, který říká, že „již pohled na ženské tělo poučuje, že žena není určena ani k velikým duševním, ani tělesným úkolům“. Pokud by se dnes našel propagátor podobných názorů, může počítat s tím, že bude co nevidět feministkami po právu vykastrován. A ten pouchlý had se zase bude plazit a smát. Naposledy, a tudíž nejlépe.

SAMSON A DALILA - TÉMA OSUDOVÉ ŽENY

Takových Samsonů potkáváme denně pěknou řádku. Dříve se jim říkalo hároš nebo taky mánička. Nic nedbají na to, že už u Libušina soudu padlo přirovnání, že „dlouhé vlasy – krátký rozum“. Taky v biblickém Listě ke Korintským je

psáno: „Cožpak vás příroda neučí, že pro muže jsou dlouhé vlasy hanbou, kdežto pro ženu ctí?“ U Samsona však byla učiněna výjimka. Ty jeho vlasy, kterých se na příkaz Hospodinův nikdy břitva nedotkla, byly však zdrojem nadpřirozené síly. Vlasatý hrdina pobíjel na setkání nepřátelské Filištíny jako mouchy, trhal nejenom syrové houžve a provazy, ale dokonce i řetězy jako nitě. Navíc ještě vynikal další destruktivní činností: bořil chrámy modlářů a příslušníků jiných církví. Zkrátka měl sílu jako lev a zlaté srdce. A jak už to u takových zlatých srdcí bývá zvykem, dojel na ženskou. Jeho milenka Dalila byla zřejmě podplacena Filištínskými. Všemi mastmi mazaná jako špiónka Mata Hari vytáhla ze Samsona tajemství jeho dlouhých vlasů. Pravděpodobně sama svého milence neostříhala, i když ani to není vyloučeno. Stačilo to tajemství předat Filištínským a ti už nebyli podruhé tak hloupí jako v případě mentálně retardovaného obra Goliáše a hbitého Davida. Milého Samsona ostříhali a ten měl rázem obrazně řečeno po vlasech i po ptákách.

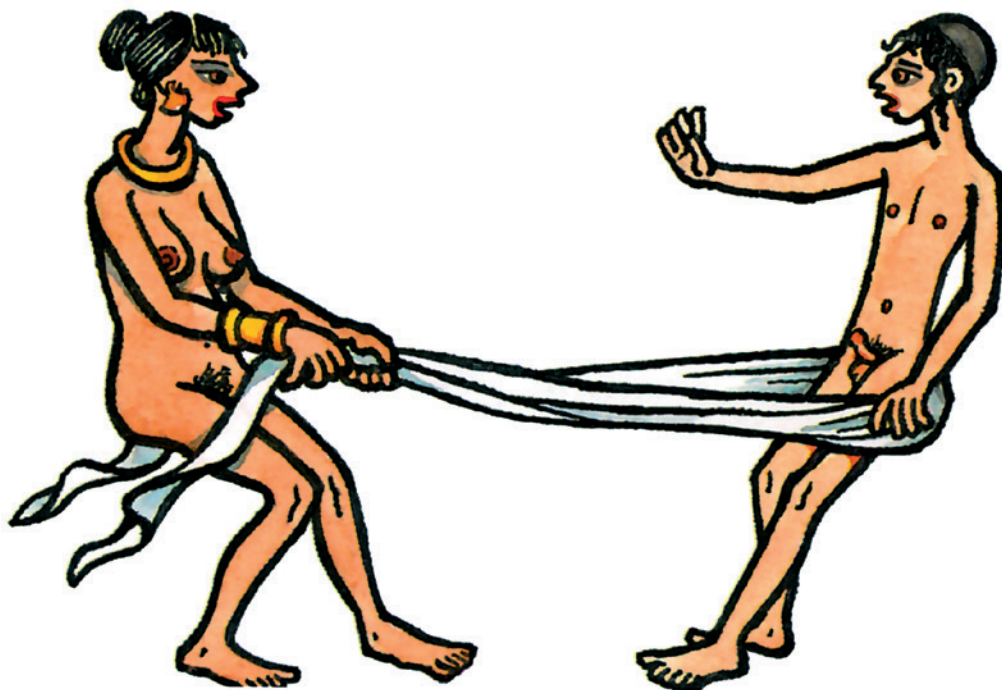
LÉČEBNÉ ÚČINKY ŽIVOČIŠNÉHO TEPLA

Už v biblických dobách jistě znali přísloví, že stáří je nevyléčitelná choroba. Tak taky jednou na krále Davida, na toho bývalého bouřliváka a hrdinu, na toho přemohitele obra Goliáše, dolehlo revmatické loupání v kloubech, vysoký krevní tlak a prostatické potíže s močením. Takto je psáno v Bibli: „Král David zestárl a dosáhl vysokého věku. Přikrývali ho pokrývkami, ale nemohl se zahřát. Proto mu jeho služebníci navrhli: ‚Ať vyhledají králi, našemu pánu, panenskou dívku, aby byla králi k službám a opatrovala ho; bude též uléhat po jeho boku a zahřívát krále, našeho pána.‘ Hledali tedy po celém izraelském území krásnou dívku, až našli Šúnemanku Abíšagu a přivedli ji ke králi. Byla to překrásná dívka; opatrovala krále a obsluhovala ho. Král ji však nepoznal.“ Tím nepoznáním biblický text chce naznačit skutečnost, že s tou krasavicí Abíšagou král David nesouložil. To snad ani nemusela Bible připomínat. Když už se David ani nemohl sám zahřát, tak to jistě nebylo valné ani s jeho potenci, takže mu nezbyvalo nic jiného než dívčí obklady. Na obrázku je pro jistotu kromě Šúnemanky ještě další slečna, v tomto případě nezáleží na národnosti, ale na tělesné teplotě a přítulnosti. Je zajímavé, že dodnes mnozí stárnoucí boháči na léčebný účinek dívčího léčebného přírodního zdroje věří a dávají mu přednost před bahenními zábaly, uhličitou koupelí či diatermií.

JOSEF A ŽENA PUTIFAROVA – NÁSTRAHY ŽEN

Ten útlý mladík s penisem v mírné erekci není nikdo jiný než Josef Egyptský, neúspěšně se bránící, a nahatá dáma s drdolem, která ho táhne – kam jinam než do postele, to je manželka vysoce postaveného politika – faraonova dvořana, velitele stráží Putifara. Chudák Pepík to neměl v životě lehké. Měl jedenáct sourozenců, bratrů, nejstarší se jmenoval Ruben a nejmladší Benjamin. Josef byl předposlední a jeho poměrně plodný tatínek Jákob ho měl nejraději. Byl pravděpodobně nejchytřejší, ale stejně provedl pěknou hloupost – vyprá-

věl bratrům své sny, ve kterých se mu zdálo, že jednou bude celé rodině šéfovat. A kde je moc, tam jsou i peníze a bratři dostali strach, že by se ty sny mohly vyplnit. Napřed ho hodili do vyschlé studny, potom si to rozmysleli a raději ho prodali kupcům a tatínkovi řekli, že ho roztrhala dravá zvěř. Kupci zase prodali Josefa Putifarovi a on se u tohoto politika časem vypracoval až na poradce a tiskového mluvčího. Putifarova manželka byla v domácnosti a Josef byl sličný mladík, takže ho začala zprvu neúspěšně svádět. Sluší se ovšem poznamenat,

že Putifar byl s největší pravděpodobností eunuch, jinak tomu tenkrát u vysokých politiků ani nemohlo být. Vykleštění bylo u faraonova dvora zvláštním vyznamenáním všech státních úředníků. Není tedy divu, že časem milá Putifarka přitlačila na pilu, táhla ho k sobě násilím, a když ji Josef stále odmítal, ztropila schválně po paláci povyk, že ji chtěl znásilnit. Putifar samozřejmě věřil své babě víc než svému zaměstnanci a milý Pepa skončil v kriminále. Tento příběh se už od té doby tisíckrát opakoval, záletná Putifarka má snad své klonované následovnice. K Josefově smůle nebyl totiž u faraonova dvora v té době žádný slušný soudní znalec.

BASTET **- STAROEGYPTSKÁ BOHYNĚ** **LÁSKY A PLODNOSTI**

Tahle Bastet bývá nazývána bohyní smyslnosti a je zajímavé, že bývá většinou zobrazována s kočičí hlavou. A to, prosím, různí jazykovědci pořád pátrají po tom, proč se krasavicím říká „prima kočka“. Staří Egypťané si vůbec potrpěli na různé kuriózní zobrazování svých bohů. Tak třeba každoroční záplavy Nilu ztělesňuje bůh Hapi, který vypadá jako muž s ženským prsem a zvláštním pouzdrem na penis, které drží tento orgán v trvale vzpřímené poloze. Takovéto sexuální futrály bývaly kdysi velice oblíbené a dodnes se s nimi můžeme setkat u příslušníků některých primitivních kultur. Bohyně porodu Tveret je taky docela fešanda. Bývá vypodobněna v poloze vzpřímené březí kobyly s krokodýlí hlavou a lvíma nohama. To by se tedy ta kočičí bohyně mohla ještě klidně přihlásit do soutěže Miss starověkého Egypta. Střediskem jejího uctívání bylo město Búbastis, což znamená Bastetin chrám. Nachází se v jihovýchodní části ústí nilské delty a dnes bychom ho našli na mapě pod názvem Tell el-Basta. V češtině se ovšem používá slova „basta“ ve smyslu „přestat s něčím“, třeba „jsem impotent a basta“ nebo taky „basta fidli“. Ve starověkém Egyptě byly mužské pohlavní orgány považovány za nejvzácnější vlastnictví, proto také platily za nejhodnotnější oběť bohům. Pak tam prý na zemi kolem oltářů ležely často polštáře čerstvě uříznutých genitálií, jak se tam mladí mužové sami kastrovali v průběhu iniciačních obřadů. Dnes vystupuje v roli jejich následovníků pouze nějaká paní Bobbittová z USA, která svému manželovi uřízla penis a byla za to v celé Americe feministkami oslavována. Už ji prý ten násilník nebude víckrát obtěžovat a basta!

BES – STAROEGYPTSKÝ OCHRÁNCE PROSTITUTEK

Někdy se jménem Bes označuje také celá skupina démonů trpasličího vzrůstu, kteří zaháněli zlo a tyto kněžky lásky chránili před nebezpečím. Byli tedy jakýmsi starověkým předobrazem dnešních pasáků. Mladé panny si malovaly takového trpaslíka na tělo a kromě tohoto obrázku pak dokazovaly svou oddanost bohům tím, že dočasně provozovaly prostituci s cizinci. Často šlo o jediný akt lásky, po něm se pak až do vdavek vyžadoval život v cudnosti. Toto privilegium se ovšem vztahovalo pouze na ženy vysokého rodu, které patřily k vládnoucí dynastií. Egypťané se také vyznačovali záměrným tvarováním lebky. Pokud se totiž různým stahováním manipuluje lebkou v dětství, může to tvar hlavy opravdu změnit. Dnešní prostitutky si už portréty svých pasáků na tělo

většinou nemalují; v tetovacím salónu jim tam raději napíšu nějaký univerzální nápis, jako třeba „jen pro tebe“ a platí to vlastně pro všechny zákazníky. Také lebku mívají v současné době docela normálního tvaru, takže někdy vypadají na první pohled docela počestně a mohou tak oklamat nejenom nadpřirozené demony, ale i přirozené zákazníky.

TRAGÉDIE KRÁLE KANDAULA

Ten lýdský král se ve skutečnosti jmenoval Sadyatt. Kandaules byla jeho nelichotivá přezdívka, která znamená „davič psů“. Kromě tohoto pochybného kynologického koníčka ovšem proslul tím, že s nadšením předváděl jiným mužům svou nahou ženu. Prý byl tak nadšen její krásou, že si ten pohled nechtěl nechat sám pro sebe. Toto jeho počínání mělo tedy zřetelně altruistické rysy,

